

Bo povesti o jari kači in steklenem polžu konec?

Vso to trpko in že več let trajajočo resnico, ki je zapisana v prispevku KS Rakova jelša, so njeni predstavniki izpostavili na več kot triurnem razgovoru, ki ga je sklical predsednik OK SZDL Drago Černoš in so se ga udeležili ob vrsti upravnih in strokovnih delavcev tudi predstavniki mesta z Nušo Kerševan in Hrvojem Draškovičem. Vsi ti problemi niso novi, o njih tečejo takšni in drugačni razgovori že vrsto let in zato pravzaprav ni čudno, če ta saga o Rakovi jelši spominja že kar na povest o jari kači in steklenem polžu. Precejšen del razgovora je bil namenjen dilemi oziroma odločitvi o primernosti dveh strokovnih variant o katerih, tako se je vsaj zdelo, bi morala na kakšnem pristojnejšem mestu že pred časom pasti pika na i. Zdaj je bil sprejet dogovor naj se ob asistenci strokovnih institucij o tem opredeli občinski izvršni svet. Čemu? Povsem iz prejšnjega razloga, saj strokovna razrešitev pomeni pogoj za izdelavo zazidalnega načrta, ki ga krajani še kako težko pričakujejo vrsto let. Na podlagi tega se bodo odločili za kaj bodo združevali samopriprave, čemu bodo dali prednost, kako si bodo legalno urejali svoje življenje. Vse aktivnosti naj bi doslej tako tudi tekle.

Ob tem pa so nekatera glavna vprašanja še vedno močno aktualna in zaskrbujoča. Tudi v primeru, če bo izbrana strokovno optimalnejša rešitev kanalizacije, ki je mimogrede povedano verjetno tudi ekonomičnejša ostaja primarna skrb zagotovitve sredstev, ki jih tudi skupni ljubljanski viri še daleč ne nakujejo v celoti in bo zatoj prispevek krajanov ob siceršnjem samopripravi tudi znaten. Spričo nekaterih posegov v sam prostor že naseljene soseske bo morala sama KS Rakova jelša voditi prožnejšo politiko do zagotovitve pogojev same fizične izgradnje. Nedvomno bo pa razreševanje te kopice resnično zaskrbujočih problemov zahtevalo tudi odločnejšo aktiviranje strokovnih dejavnikov, kateri se zelo radi, tako smo pač zasledili v pogovoru – zanašajo na svoje (ne) pristojnosti in težko vidijo čez plot svojih ozkih obveznosti, ki pa so najbrž včasih tudi širše.

RAKOVA JELŠA

Temna podoba bele Ljubljane?!

Menimo, da se je v javnosti zasedla preveč enostranska slika naše krajevne skupnosti, saj je celotna podoba neupravičeno skrčena na problematiko črnih gradenj. To niti ni tako čudno, ker je Rakova jelša postala skoraj sinonim za črno gradnjo. Večina stanovanjskih objektov je res zgrajenih brez ustreznih dovoljenj, vendar pa moramo povedati, da imajo danes mnogi lastniki hiš naknadno urejeno lokacijsko in gradbeno dokumentacijo. Ker vemo, da nedovoljena gradnja pogojuje ostale komunalne težave – zaradi neplačanih komunalnih prispevkov je vprašljiva ureditev vodovoda, kanalizacije in ostale infrastrukture – se svet in ostali organi KS zelo trudijo zavezati nadaljnjo poplavo črnih gradenj. Kljub velikemu prizadevanju pa ugotavljamo, da je inšpekcijsko nadzorovanje, zlasti pa izvrševanje izredno neučinkovito. Čeprav sproti obveščamo mestno urbanistično inšpekcijo in pristojne občinske organe o vseh novih nezakonitih posegih, na žalost ne dosežemo ničesar. Čez južno obvoznicjo je že nastalo novo naselje, »nova Rakova jelša«. Petinštideset stanovanjskih objektov pomeni prav toliko novih problemov, nihče pa ne more zagotoviti, da jih ne bo še več.

Ko se naši delegati na skupščinah KSLO in SIS-ov s področja komunalnega razvoja zavzemajo za vključevanje krajevne skupnosti v posamezne programe, morajo vedno znova poslušati očitke, da je na Rakovi jelši sama črna gradnja in da zato nismo upravičeni do sredstev iz skladov za razvoj posameznih komunalnih področij. Zato se nam še danes pretakajo fekalne in druge odpadne vode po odprtih obcestnih jarkih, pitna voda pa leno curlija iz dotrajenih in nestrokovno instaliranih cevi. Leno zato, ker je pritisk vode tako nizek, da jo lahko uporabljajo v prvih nadstropjih hiš šele po 22. uri. Po makadamskih ulicah – v Rakovi jelši je 25 ulic, na katerih ni niti metra asfalta – avtomobili poskakujejo dvigujejo kubike prahu, ki se ne zmeni za pešce ali komaj oprano perilo in trud gospodinje. Prošnje in posredovanja za ureditev cest na KPL TOZD nizke gradnje so največkrat bob ob steno. Odpravijo nas z odgovorom, da so sredstva za posipavanje in luženje cestišč na Rakovi jelši že izčrpana ali pa, da ni na voljo

dovolj luga ali ustreznega peska. Ne zaležejo niti pojasnila, da tu živi približno 3500 ljudi, ki so zaradi specifične prostorske ureditve – edina povezava s »svetom« je po Poti na Rakovo jelšo – kot pešci obsojeni na vdihavanje in požiranje oblakov prahu v suhem vremenu, ob dežju pa na prebijanje čez cestna jezera in blato. Kako izgleda tak kraj, ko pride v mesto, si bralci lahko sami živo predstavljajo.

Veliko večje skrbi kot omenjene estetske hibe krajanom povzročajo nevarnosti epidemij. V preteklosti so se že pojavile nekatere nalezljive bolezni, ki izvirajo iz neurejene kanalizacije in neustreznih vodooskrbe. Nevarno ni potrebno pojasnjevati, kaj pomenijo odpadke v obcestnih jarkih komaj kilometer in pol od strogega centra prestolnice dežele na sončni strani Alp. Ogroženi niso le krajani Rakove jelše, temveč celotno mestno prebivalstvo. Vodovod, ki je podoben rešetju, se na mnogih mestih križa s kanalizacijskimi jarki, zato nam zlasti poleti, ob zmanjšanih količinah vode grozi stalna nevarnost, da se v cevi ustvari podtlak. Sam podtlak niti ne bi bil nevaren, če ne bi zaradi preračunanih cevi povzročil srka in s tem vdora okužene vode iz okolice v vodovodno cev.

Katastrofalnih posledic najbrž ni težko predvideti.

Napori sveta KS so osredotočeni predvsem na ureditev kanalizacije in vodovoda. Projekt kanalizacije bi bil pogoj za sprejem novega zazidalnega načrta Rakove jelše, ta pa bi omogočil reševanje vseh nadaljnjih vprašanj, kot so šola, vrtec, vodovod, ceste itd. Vendar s tem projektom nimamo sreče, zato tudi vse ostale probleme ne moremo reševati. Po petletnem neuspešnem dogovarjanju z DO Vodovod – kanalizacija, ki zagovarja projekt tlačne kanalizacije, smo uspeli najti novega projektanta, ki je ponudil tehnično in ekonomsko ugodnejšo rešitev. Po projektu tlačne kanalizacije bi imela vsaka hiša svojo črpalko za odpadne vode, ki bi jo morali krajani sami kupiti, vzdrževati in plačevati porabljeno električno energijo. Poraba elektike ne bi bila majhna, če upoštevamo 2,5 kW priključne moči črpalke. Torej najrevnejša krajevna skupnost naj bi imela najdražjo kanalizacijo, za nameček pa krajani Rakove jelše ne bi bili v enakopravnem položaju z ostalimi uporabniki kanalizacije v Ljubljani. O posebnih ekipah, ki bi morale bdeti nad brezhibnim delovanjem črpalk dan in noč, o tehničnih problemih napajanja 500-tih črpalk z električno energijo, o zimskem ogrevanju črpalk (vse bi bile zunaj stanovanjskih objektov) in o podobnem si niti ne upamo razmišljati. Idejni projekt, ki ga je za KS pripravil ing.

Slaščičarna na družbeni zemlji raste na črno!

Za primer naj opišemo gradnjo slaščičarne na križišču Poti na Rakovo jelšo na Cesti dveh cesarjev. Zasebni investitor je dobil soglasje za postavitve kioska, ki bi ga lahko po potrebi odstranili, ker bo na tem mestu v prihodnosti stala prečevalna postaja kanalizacije za celotno območje krajevne skupnosti. Vendar o kiosku ni ne duha ne sluha. Vsak dan večja trdna zidana stavba zmanjšuje preglednost križišča in ogroža prometno varnost. V posmeh vsem predpisom in kljub urgenci delavcev postaje milice Vič je graditelj prekopal še Pot na Rakovo jelšo in si napeljal vodovod. Svet krajevne skupnosti je o dogajanju stalno obveščal inšpekcijske službe in občinski Komitee za urejanje prostora in varstvo okolja. O tem primeru in o črnih gradnjah nasploh je bilo večkrat postavljeno delegatsko vprašanje na sejah skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, vendar je vsako posredovanje zaman. V teh dneh bo graditelj spraval slaščičarno pod streho. Ob vsem tem naj še dodamo, da investitor gradi na občinskem zemljišču, ki mu ga je v zakup dal Zavod za izgradnjo Ljubljane skladno z Odlo-

kom o sprejemu urbanistične dokumentacije za postavitve kioska na območju Ljubljane. Občinske in mestne uprave službe bi morale biti zato bolj prizadevne za spoštovanje pogodbenih določil, saj gre očitno za širši družbeni interes. Kako pa v resnici skrbijo za zakonitost in varovanje družbene lastnine naj zapišemo, da bi ob takem kršenju pogodbe in drugih predpisov s strani investitorja Zavod za izgradnjo Ljubljane lahko razeljavil zakupno pogodbo, ker izhajajoč iz pogodbe zakupnik ni postavil kioska in ni začel z obratovanjem 12 mesecev po podpisu. Torej bi lahko že ZIL kot pogodbeni stranka s tožbo onemogočil nadaljevanje gradnje in tako prihranil trud urbanističnim inšpektorjem, ki so, kot sami izjavljajo, vezani na neučinkovitost inšpekcijskega postopka.

Čeprav je urbanistična inšpekcija že izdala odločbo oz. sklep o rušenju, na podlagi preteklih izkušenj dvomimo da bo do rušenja tudi prišlo. Kakšni zapleti in problemi pa bodo ob postavitvi kanalizacijske prečevalne postaje na tem mestu, raje ne razmišljamo.

PRAZNIK JE PRAZNIK

Nad dva tisoč navdušenih obiskovalcev

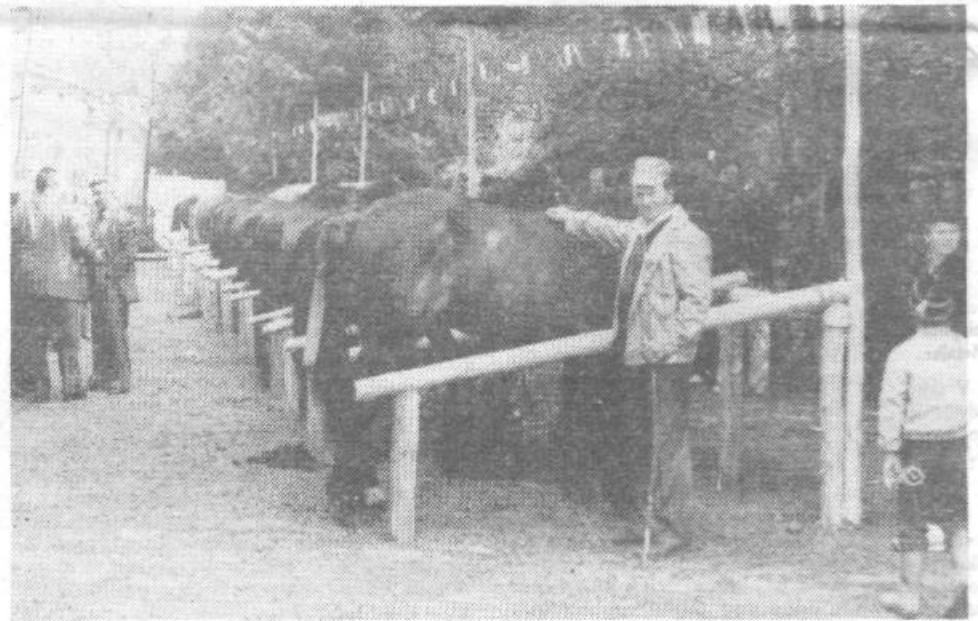
Prebivalci krajevne skupnosti Peruzzi imajo svoj krajevni praznik vsako leto 21. maja. Ker pa si želijo imeti na tej letni slovesnosti veliko obiskovalcev in, ker izhaja njihov krajevni praznik iz nekdanjega skupnega prazničnega dne, so se letos odločili, da se bodo sešli v soboto 30. maja.

Tako kot v vseh krajih, je tudi v krajevni skupnosti Peruzzi zajemal slavnostni del praznovanja enoto namenjeno spominskim, slovesnim in vrednostnim sestavinam ter enoto, v kateri so se izkazali mladi kulturni poustvarjalci. K prvi moramo prišteti slovesne besede predsednika OK SZDL Draga Černoša in podelitev bronastih priznanj OF ter priznanja krajevne skupnosti. Na bronasto značko OF bodo od 30. maja letos ponosni **Moja Finec, Joža Malenšek, Slavko Tomc, Anton Zaleteelj in Tomaž Okorn**, priznanje krajevne skupnosti pa bo krasilo prodajalno M – TOZD Dolomiti na Dolenjski 103. Krajani so prosili, da naj zabeležimo, da so poslovdokinji Cilki in trgovki Jožici izjemno hvaležni za njeno prizadevanje, prijaznost in dobro oskrbo. V drugo pa sodi kulturni program, ki ga je pripravila in vodila Metka Br-

glez in so ga sestavljali nastopi moškega pevskega zbora Barje, recitatorjev – otrok iz krajevne skupnosti Peruzzi ter plesne skupine »7. b.« iz osnovne šole Oskar Kovačič.

Sedaj pa še k utemeljitvi nadnaslova. Po kulturnem programu se je pričelo družabno srečanje – spoznavni večer. Za glasbo je skrbel ansambel Klas. Za odlično hrano Toni s številni sodelavci, a sedaj pride najzanimivejši del, za številne spretnostne in zabavne igre pa Tomaž Okorn, Sašo Kavšek, Lado Podržaj, pod vodstvom in s povezovanjem Jožeta Zalarja. Delovna organizacija in obrtniki so prispevali za to veselo slavo v KS Peruzzi za 800 tisoč dinarjev nagrad.

Ker pa je v tej krajevni skupnosti v navadi, da se mora okrog 40 organizatorjev temeljito izkazati, so v nedeljo 31. maja pripravili še nogometno tekmo: Debeli – Suhi, z dvema težnostinima skrajnostima pri igralcih, 145 in 55 kg, s šaljivim programom. Ta šaljivi nogometni spopad je gledalo okrog 800 ljudi, ki so zvezdnikom privoščili nagradi – odojka.

Z razstave plemenskih konjv Podpeči

OB PRAZNIKU KS PODPEČ-PRESERJE

Trdo delo se je obrestovalo

Najbrž jih ni veliko krajevnih skupnosti, kjer bi svoj krajevni praznik počastili kar s tremi ali štirimi prireditvami. To pa je očitno zmogla KS Podpeč – Preserje, ki je svoje letošnje osrednje praznovanje – 18. maj – zaokrožila s pravo »naučanko« najrazličnejših prireditev: z otvoritvijo prenovljene trgovine kmetijske družbe v Podpeči, razstavo najboljših plemenskih konj, vzrejenih na območju KS, kulturnim večerom s folklorno skupino Bistra in ženskim pevskim zborom DPD Svoboda Podpeč v OŠ Krimski odred v Preserju (vse v soboto, 16. maja) ter osrednjo proslavo v vasi Goričica.

Vsekakor največ pozornosti je pritegnila sobotna razstava plemenskih konj ob novi prenovljeni trgovini s kmetijskim repromaterialom v Podpeči. Z le-to so organizatorji, med njimi še posebej Kmetijska zadruga TZO Vič in Kmetijski zavod Ljubljana, želeli prikazati stanje v območni konjereji v zadnjem 10-letnem obdobju, hkrati pa vzpodbuditi nove rejce, da začno z rejo kobil hladnokrvne pasme. Vse do pred kakimi desetimi leti so namreč na območju KS zvečine prevladovali delovni konji, karstrati, ki pa so jih rejci z vse pogostejšim uvajanjem kmetijske in gozdarske mehanizacije postopoma zamenjevali s kobilami, ki zmorejo lažja dela, hkrati pa dajejo zrebeta za pleme, pitanje ali zakol. Naraščajoče število kobil pa je seveda terjalo tudi plemenskega žrebca. Zato je pospeševalna služba KZ Ljubljana v sodelovanju z republiško strokovno službo za konjerejo pred sedmimi leti ustanovila plemenično postajo v Kamniku pod Krimom, kjer so že prvo leto pripustili pod enega žrebca 17 kobil, lani pa pod dva že ni manj kot 104. S tem je panoga presešla nekdanji ozki gospodarski okvir in po-

stala tudi donosno blago za izvoz, še zlasti na zahodna tržišča.

Na razstavi so si obiskovalci lahko ogledali 23 kobil z žrebci, ki jih je razstavljalo 19 rejcev, svojska atrakcija pa je bil žrebec Narod-Diamant, sicer last Obdravskega zavoda Ptuj, ki ga ima v oskrbi Jože Petrič iz Kamnika pod Krimom. Le-ta, kot še več drugih prizadevnih kmetov-kooperantov, je za svoje delo ob tej priložnosti prejel posebno priznanje.

Prav tako pa je bila ob tej priliki na ogled nova prenovljena trgovina s kmetijskim repromaterialom Kmetijske zadruge Podpeč. Obnovljeni objekt naj bi nudil okoljskim kmetom precej bogatejšo izbiro repromateriala kot so je bili deležni doslej, hkrati pa bo prožnejši tudi časovno, saj bo na voljo tudi v popoldanskem času.

Kot zadnja v vrsti prireditev v sklopu krajevnega praznika, pa je bila osrednja proslava v nedeljo, 17. maja pri gasilskem domu v sosednji Goričici. Tu so med drugim podelili tudi letošnja priznanja KS najzaslužnejšim krajanom, učenci OŠ Krimski odred Preserje pa so družno z ženskim pevskim zborom DPD Svoboda poskrbeli za pester kulturni program z izvirnimi recitacijami, pesmimi in plesom.

Letošnja priznanja so prejeli: Bronasta priznanja OF: Biserka Jagodič, Vida Suštaršič;

Priznanja KS: Vinko Gregorka, Alojz Kavčnik, Metka Svete, Slavko Suštaršič, Stane Uršič, Jože Tanko, Stane Todori in Henrik Vadnav.

B. Vrhovec

Praznično tudi na Barju

Gromko in hkrati prijetno ubrano so odmevali glasovi moškega pevskega zbora KUD Barje, ko je onega sobotnega večera 23. maja zapel v dvorani krajevnega zadruškega doma. S pesmijo, boljše, s slavnostno himno, so Barjani odprli proslavo v spomin na 45-letnico znamenite bitke z Italijani pri Iškem mostu, ki je baje odjeknila celo v širšem evropskem prostoru.

Pomembnega zgodovinskega dogodka se je v svojem govoru spoštljivo dotaknil tudi slavnostni govornik Milan Starina, potem pa na kratko podrezal tudi v gospodarsko problematiko KS. Predvsem kar ni mogel mimo bridke ugotovitve, da Barje vse bolj postaja »lovišče« za številne gradnje, s čimer ne nastajajo le ekološke, ampak tudi vse očitnejše ekološke težave.

»Smatramo, da bi morala Barje ostati pljuča Ljubljane, ne pa, da ga zabetoniramo,« je bil odločen Starina. »Prav zato smo se vrgli v boj za ekologijo. To je bila že nuja. Borimo pa se tudi za novo avtobusno postajo, telefon in vodovod (ki še vedno nima pravega pritiska).«

Zbrane v dvorani je med drugim pozdravil tudi predstavnik pobratene krajevne skupnosti Podmurvice-Reka, Stjepan Jedvaja, nato

pa so podelili priznanja najzaslužnejšim krajanom in spominska odličja nekdanjim borcev Notranjskega odreda. Uradni del proslave pa je bil sklenjen s pestrim kulturnim programom, kjer so se vnovič izkazali prekaljeni barjanski pevci, še zlasti pa mlade gibke plesalk, ki so morale z domiselno, za oko kar se da dopadljivo plesno točko »gumitvise« kar dvakrat na oder.

Letošnja krajevna priznanja so prejeli: Priznanja KS: Peter Fabjančič, Vinko Trček, Jože Pislak, Vinko Kramar, Karel Čepon in Jože Lavriha; Priznanja OF: Viktor Majcen, Slavko Šuklje, Lado Petkovšek, Marjan Tičar, Martin Škafar, LD Tomišelj in delegacija za zbor KS; Spominska odličja: Alič Vlado, Anton Boltežar, Franc Brancelj, Ivan Comino, Oto Comino, Anton Cebin, Boris Jakopin, Ivan Jankovič, Ferdo Javornik, Ivan Jevc, Janez Klančar, Tone Kraljič, Janez Kramar, Andro Masle, Jernej Matjaž, Franc Meglič, Franc Pečan ml., Franc Repar, Jože Glasič, Viljem Soklič, Anton Srebotnjak, Rado Škraba, Stane Šteblaj, Jože Trček, Albin Vidmar, Jože Vidmar, Tone Zadnikar, Stane Zdravje, Frane Žitnik; Plaketa KS: Janez Primc-Jokič. B. V.

14. JUNIJA V PIJAVI GORICI REFERENDUM ZA SAMOPRISPEVEK

Zdrava pitna voda – želja nas vseh

Ali veste, da so vasi pred začetkom 21. stoletja, oddaljene dobrih 15 do 20 km od Ljubljane brez zdrave pitne vode, vezane na kapnico? Ste že slišali, da bi človek v civiliziranem svetu hodil gledat v vodnjak nivo vode in s strahom čakal, kdaj bo vodna črpalka namesto vode pričela sesati zrak? Verjamete, da v današnjem času lahko še kdo splakne posodo, z isto vodo zalije rože in med zalivanjem prosi naravo dežja?

Takšne in podobne reči se dogajajo v vaseh Smrjene, Gradišče in Vrh nad Želimljami, medtem ko se istočasno gradijo v drugih krajih kopalni bazeni.

Ko pišem ta članek, tudi sama razmišljam, kdo bo vsaj delno napolnil naš vodnjak, saj je vozilo, last GD Pijava Gorica, ki je običajno dobavljajo vodo, tehnično neizpravno, potrebno popravila. Razmišljam tudi o plačilu uslug; če je GD Pijava Gorica dostavilo 5,5 m³ vode do vasi Vrh za 7.500 din, koliko bo potem potrebno odšteti za prevoz vode Gasilski brigadi ali GD Škofljica? Koliko prevozov vode bo potrebno glede na to, da se večina prebivalstva na območju KS Pijava Gorica ukvarja s kmetijsko dejavnostjo in je zato poraba vode še toliko večja?

Poleg že omenjenega je tu še naselje Pijava Gorica, ki sicer ima vodovod, vendar večina pregledanih vzorcev vode kaže, da je oporečna, potrebna prekuhe.

Glede na probleme z vodo se je zbor krajanov KS Pijava Gorica odločil za uvedbo krajevnega samopriskpevka, ki se bo uporabil predvsem za izgradnjo vodovodnega sistema: Brezova noga – Pijava Gorica – Smrjene – Drenik – Gradišče – Vrh nad Želimljami. Samopriskpevek se bo uvedel za obdobje 5 let, od 1. 8. 1987 do 31. 7. 1992.

Poleti že prve vselitve na Grbi

Najbrž ste uganili spoštovani bralci, da so na novozgrajenem posnetku fotografije individualne gradnje v novem viškem naselju na Grbi. Skupno bo zgrajenih 178 stanovanj, prvih 70 pa bo vseljivih že to poletje. Kot zanimivost v nizu A3 je cena kvadratnega metra stanovanjske površine 400.622 oziroma končna 477.000 dinarjev, v nizu B3 pa 427.386 oziroma 509.000 dinarjev. Vsa stanovanja v teh hišah so baje prodana.

Na območju KS Pijava Gorica je okrog 800 lastnikov počitniških objektov in parcel, predvidenih za gradnjo, ki

bo s podpisovanjem posebnih izjav pristopili k izvajanju omenjenega programa.

Lastniki stanovanjskih hiš, počitniških objektov ter parcel, predvidenih za gradnjo, naselij: Drenik, Smrjene, Gradišče in Vrh nad Želimljami bodo prispevali 2% od povprečnega letnega OD v SRS tekočega leta, po podatkih Zavoda za statistiko SRS ter opravili 30 ur dela letno, po objektu.

Lastniki stanovanjskih hiš, počitniških objektov ter parcel, predvidenih za gradnjo, ki so že priključeni na vodovodni sistem Pijava Gorica, pa prispevajo 1% od povprečnega letnega OD v SRS ter opravijo 15 ur dela letno.

S samopriskpevkom se bo predvidoma zbralo 15% celotne investicije, 85% pa bo financirala Komunalna skupnost ljubljanskih občin.

Delovni ljudje in občani KS Pijava Gorica se bodo odločali o lepši prihodnosti v nedeljo, dne 14. 6. 1987.

Upamo, da bo referendum uspel, saj bomo tako krajanji kot novograditelji le na ta način pridobili zdravo pitno vodo.

BRIGITA MARINŠEK

21. maj – praznik KS Krim

»Ej, tile malčki bodo pa še pravi umetniki!« je navdušeno sklenil roke v spontan aplavz nek občan Rakovnika, ko so na osrednji proslavi ob prazniku KS Krim v soboto 23. maja otroci VVO Bojan Melik zibaje se zapeli pesmico »Moj čolnček«. Radoživji malčki z veliko papirnato ladjico v rokah, so bili le del kulturnega programa, ki so ga pripravili ob tej priložnosti na slavnostno okrašenem rokometnem igrišču ŠD Krim, za ostali del pa so poskrbeli učenci OŠ Oskar Kovarčič z recitacijami in domiselnimi plesmi ter pevci in pevke mešanega pevskega zbora Metalke.

V sklopu samega praznovanja, so se še pred tem odvijala tudi razna športna tekmovanja in sicer v malem nogometu, balinanju in namiznem tenisu, kot posebni informativno-poučni dodatek pa je štelu tudi predvajanje videoposnetka o delu KS in njenih društev.

V slavnostnem govoru je sicer ne posebno številnemu občinstvu spregovoril predsednik KK SZDL Maks Močnik, ki je predvsem podčrtal zgodovinski pomen praznika (le-tega praznujejo v spomin na boje 4. čete Šercerjevega bataljona pri Pokritem mostu na Iščici) in navrgel tudi nekaj podatkov o delu KS, še posebej v zadnjem letu dni.

»V našem trgovskem centru je s pridobitvijo lekarne in trgovine Mladinske knjige kapaciteta zdaj zasedena, a žal ne z maloprodajnim poslovanjem,« je dejal Maks Močnik. »Ker je center nastajal v času velikih finančnih težav, kljub polni kapaciteti ne nudi krajanom vseh uslug.

Ob dokaj slabi komunalni opremljenosti na tem področju Ljubljane, smo uspeli tudi z napeljavom mestnega vodovoda ob Poti k ribniku in sicer iz sredstev Komunalne skupnosti in delne lastne udeležbe stanovalcev. Sfanovanci, ki niso bili pripravljeni prispevati udeležbo, pa so žal še naprej odvisni od lastnih zajetij. Uspeli smo povečati tudi število telefonskih zvez, saj smo pridobili kar okoli 200 novih priključkov.

V tekočem letu naj bi uredili tudi cesto ob železniški progi Rakovnik, za kar bo potrebno širše angažiranje neposrednih prebivalcev in njihovih strokovnjakov. Prometna varnost na Dolenjski cesti namreč še zdaleč ni urejena tako kot bi bilo treba. Koristen korak v tej smeri bo prav gotovo tudi postavitve semaforja na križišču Dolenjske c. – Orle in Dolenjske c. – Peruzzi in izgradnja južne obvoznice.

Krajevni praznik že po tradiciji skoraj ne mine brez pozdrava predstavnika pobratene KS. To pot je imel to čast predsednik skupščine mestne skupnosti Mlaka-Reka Latif Dehzad, sicer doma iz Afganistana. V svojem pozdravnem sporočilu je na kratko, vendar pa v brezhbitni srbohrvaščini, orisal tesno sodelovanje med pobratena KS, ki ga še zlasti utrjujejo z vsakoletnim tradicionalnim prijateljskim srečanjem. »Ta srečanja nas bogatijo z novimi vzajemnimi izkušnjami, ki nam še kako prav pridejo pri našem delu in daljava pri tem ni nobena ovira je dejal.

Na proslavi, ki so jo sklenili s tovariškim srečanjem in srečelovom, so kot navadno ob takih prilikah, podelili tudi priznanja najprizadavnejšim krajanom. Ta so prejeli:

Bronasta priznanja OF: Dana Felde, Martina Jordan in Franc Žagar; Priznanja skupščine KS Krim: Rudi Kadunc, Majda Modic, Dragica Župancič, OŠ Oskar Kovarčič in VVO DE Bojan Melik; Priznanja ZRVS pa so prejeli: 1. ekipa št. 16 (487 točk), 2. ekipa št. 2 (439 točk) in 3. ekipa št. 18 (438 točk).
B. VRHOVEC

Vsem krajanom in delovnim ljudem KS Stane Sever

čestitamo

ob 22. juniju – prazniku krajevnega skupnosti Stane Sever. Vabimo vas na prireditev v počastitev krajevnega praznika v soboto 20. junija 1987 ob 16. uri pred poslopjem krajevnega skupnosti Stane Sever, Tbilisjska 22/a.

Po krajšem kulturnem programu ter podelitvi letošnjih priznanj krajevnega skupnosti in bronastih značk OF bo tovariško srečanje s srečelovom in plesom ob jedaji in pijači.

Družbenopolitične organizacije in KS Stane Sever

V krajevni skupnosti Golo raste trgovina osnovne preskrbe

Na območju krajevnega skupnosti Golo so nekaj let pred vojno začele delovati štiri manjše privatne trgovine. Na Golem je imel trgovino z mešanim blagom Jakob Mavec, v Štrilju Jože Lavrič, v Zapotoku pa je bila trgovina pri Steblaju in Hribarju.

Vojna je prekinila tudi nadaljnji razvoj in delovanje trgovin. Vasi so bile požgane. Na novo je trgovina zaživela po končani vojni. Ustanovljena je bila le v vasi Golo in je delovala najprej v okviru Kmetijske zadruge Golo, nato KZ Ig, Ljubljanskih mlekar in sedaj deluje v okviru podjetja Mercator-Rožnik – TOZD Savica. Tudi denar, ki je bil pred desetletji zbran v KZ Golo in namenjen za trgovino, se je selil iz rok v roke in se je uporabljal za razne namene. Ves čas pa trgovina domuje v majhnih, privatnih najemnih prostorih. Za šest vasi ima kar dva metra prodajnega pulta.

V desetletjih po vojni so mnogi aktivisti krajevnega skupnosti izrekli veliko besed o trgovini. Le koliko sestankov je bilo? Mnogo grmenja je bilo v prostem teku. Končno je bil pred leti pretrgan precej zapleten voz.

S prispevki krajanov smo kupili zemljo, plačali smo gradbeni načrt in zbrali vsa soglasja. Ti dokumenti so bili ob zelo zavzetem sodelovanju pristojnih organov občinske skupščine in podjetja Mercator-Rožnik – TOZD Savica nekoliko spremenjeni in dopolnjeni. Premagan je bil težak začetni štart.

Sedaj zelo intenzivno raste samopostrežna trgovina osnovne preskrbe. Investitorji so: Mercator-Rožnik,

TOZD Savica, občinska skupščina in krajevna skupnost. Gradbena dela opravlja gradbeno podjetje Grosuplje – enota S III. Od začetka gradnje niso nastali nobeni zapleti.

Zgradba trgovine meri 27,50 m krat 11,60 m. Prodajni prostor bo meril 90 m². Na vzhodni strani bodo skladišča živil, neživil, krmil in embalaže. Urejeno bo centralno ogrevanje s kotlarno in deponijo premoga. V sredini pritličja bodo poslovni prostori.

Ob trgovini bo točilnica v izmeri 24 m² s skladiščem pijač in embalaže.

Na južni strani objekta bodo v nadstropju urejeni prostori za Krajevno skupnost s pisarno, sejno sobo in skladiščem.

V vseh delih trgovine bodo urejene ustrezne sanitarne naprave.

Kot vidimo bo zgradba trgovine večnamenska: samopostrežna trgovina, točilnica in prostori krajevnega skupnosti. Prizadevamo si, da bi dobili še prostor za montažo telefonske centrale. Kaj vse bomo lahko še uredili, pa je v mnogočem odvisno tudi od krajanov in ljudi, ki gradijo razne objekte na našem območju, koliko bodo pripravljene še prispevati denarnih sredstev v zadovoljstvo vseh sedanjih uporabnikov in naših zanamcev.

Vsem, ki so kakorkoli pomagali, da bomo hribovci prišli do prepotrebne trgovine se iskreno zahvaljujemo in jih vabimo, da bi enako prizadevno sodelovali pri razreševanju tudi drugih razvojnih problemov našega območja.

LUDVIK GOLOB

Nov most na »poti čez Horjulko«

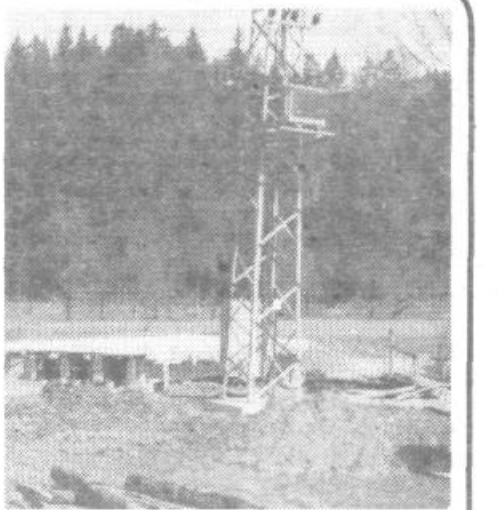
Že več let smo krajanji v zaseku »pot čez Horjulko« v KS Dobrova ugotavljali, kako je naš star most dotrajan in neuporaben za tovorni promet.

Bil je lesen. Zgradili smo ga sami vaščani, kateri stanujemo preko tega mostu. Ugotovili smo, da je treba nujno zgraditi nov boljši modernejši most. Dogovarjali smo se na KS Dobrova, nato pa se je za gradnjo mostu zavzel predsednik KS Dobrova Franc Maček. Dogovoril se je z območno vodno skupnostjo, katera se je zavzela za to izgradnjo.

Konec marca se je že pričela gradnja betonskega mostu. Vaščani, ki uporabljamo ta most, smo zbrali 38 SM din. Most so gradili iz železa in betona. Pred 1. majem se je gradnja končala. Most je stal več kot milijardo in pol. Sedaj s skalami utrjujejo še strugo reke, da bi s tem zmanjšali poplave ob velikih neurjih. Bagri po travnikih izkoplavajo široke jarke za odvodnjavanje, da bi s tem izsušili močvirnate predele v naši lepi dolini.

Med tem časom pa je Elektro Vrhnika zgradila še novo transformatorsko postajo, ki stoji blizu novega mostu. S to pridobitvijo bo ta zaselek na vodu KS Dobrova dobil boljše električno napetost, katero so vaščani nujno potrebovali. Star vod je bil tako šibak, da so mnogokrat še gospodinjstvi stroji obstali.

V teh novih gradnjah, pomembnih za razvoj kraja,

je velik dokaz, da se gradi v zaselkih, a ne samo v centrih krajevnih skupnosti.

Ob koncu bi se zahvalil vsem, ki so posredno ali neposredno pripomogli pri izgradnji novih objektov in s tem pripomogli k razvoju KS Dobrova.

ANDREJ GRADIŠAR